

det ikke for hans øvrige Forhold var ham muligt, at ligge ved Rigsdagen saa længe. (Vatter.) Jeg veed, at 2 andre Rigsdagsmænd have sagt, at de, hvis Rigsdagen varer saa længe som sidst, ikke oftere ville lade sig vælge. (Ja, lad dem kun det!) Og hvor farligt, dersom slikt skulde blive hyppigt? Rigsdagens Forhold bør være saadanne, at Landets bedste Mænd ansee det, ikke blot for en Hæder, men ogsaa for en Glæde, at deeltage i dens Forhandlinger. Og jeg vil bede Forsamlingen betænke, hvor sørgeligt det vilde være, saavel for Landets Anliggender, som for Rigsdagens Anseelse, naar mange af Landets bedste Mænd ikke vilde have med den at gjøre. — Det er jo en Sag af største Vigtighed for et Land, at dets Statsforfatning er agtet og skattet af Folkets Mængde. (Ja!) Thi det giver Forfatningen Fasthed, og Fasthed hos Forfatningen er et Gode, saa stort, at det opveier mange andre Mangler. Især for en ny Forfatning er det derfor af største Vigtighed, at man ikke foretager noget, som gjør den mindre agtet og skattet. Og her kommer jeg til et Punct, hvor jeg vil paaberaabe mig deres Erfaring, mine Herrer! Det er, saavidt jeg har kunnet erfare, en almindelig Dadel over de 2 foregaaende Møder, at de varede forlænge og at der snakkes for meget. Den menige Mand kan ikke overse Statsens Udgifter og deres Forhold; men hvad Rigsdagen koster, det seer han grant, og han mener, at den koster for meget. Det er en almindelig Gjenstand for Dadel, og giver Forfatningens Modstandere en velkommen Krog til at hænges deres Hager i. — Der vil maaffee siges, at denne Mening er urigtig (Ja!). Vel! men jeg svarer, at man ei alene bør undgaae det Onde, men ogsaa det Ondes Skin. Jeg mener, at man skal tage Hensyn til den offentlige Mening, ei alene naar den har Ret, men ogsaa naar den feiler, og at man skal søie sig derefter, naar det uden Skade kan skee. Og koster i Virkeligheden ikke Rigsdagen Meget, mine Herrer? Bør vi, som skulle paasee Besparelser, ikke selv spare, naar det uden Skade kan skee? — Nu veed jeg vel, at intet Gode er større for en Stat, end hensigtsvarende Love. Jeg veed vel, at mange Love ere paatrængende, men jeg

troer ogsaa, at endeel gjerne kunde opfattes. Alle Love skulle ikke gives paa eengang, men Lovgivningens skal være et fortsat Reformværk. — Dette Møde er alt det 2det iaar. Den største Deel af Aaret tilbringe vi paa Rigsdagen. Derfor mener jeg, at Rigsdagens Møder ikke bør være for længe. Jeg vilde henvende det Ønske til Regjeringen, at den vilde bidrage dertil ved at udsætte de mindre paatrængende Love, men jeg vilde ogsaa bede Forsamlingen, at den vilde bidrage dertil, saavel i det Hele ved Korthed og tilbørlig Hurtighed, som navnlig ved at optage Landskindsgets Fremgangsmaade ved i mange Sager strax at udnævne Comiteer, og ved at fjerne det skadelige Partivæsen.

Formanden: Jeg troer rigtignok, at den ærede Rigsdagsmand gaaer for vidt (Ja! Ja!) — Rigsdagsmanden for Holbeks Amts 1ste District har Ordet.

B. Christensen: Ja, jeg skal blot med 2 Ord bemærke, at min Forespørgsel gik ud paa, deels at faae at vide, hvad der kunde ventes forelagt fra Regjeringen, og deels at faae at vide, om blandt dette var de 2 meget vigtige Love om Communalvæsenet og om Selv eiendom og det Gode, der er under Statsens Omraade. Da Svaret paa de specielle Spørgsmaal desværre udfaldt benægtende, var det ganske naturligt, at jeg henlede Opmærksomheden paa de andre store Reformer, saameget mere, som disse laae under andre Ministerier, og det upaatvivlelig var en interessant Oplysning at faae at vide, paa hvad Stadium de vare komne i dette Diebliff. Min Interpellation har for mit eget Vedkommende givet mig en fuld Oplysning; om den har tilfredsstillet mig eller ikke, skal jeg for Diebliffet ikke opholde mig ved.

Jesperen: Det var mit Haab, at Udbyttet af denne Forespørgsel skulde blive et dobbelt: for det Første at skaffe Thinget en Oversigt over dets forestaaende Arbejde, en Oversigt, der visstlig vilde have været høist nyttig med Hensyn til Bedømmelsen af, hvor lang Tid man tør anvende paa hver enkelt Sag; og for det Andet at skaffe Folket en Beroligelse ved at vise det, at vi virkelig have et Ministerium, der ikke alene tænker, men ogsaa